

Tarık Akan

ülkemin
güzel yüzü

Yayına Hazırlayan:
Kıymet Coşkun

Nayır

NÄZİM HİKMET
KÜLTÜR VE SANAT VAKFI

2. BASKI

♥ can

TARIK AKAN
Ülkemin Güzel Yüzü

© 2017, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz. Bu kitabın telif geliri, yazarı tarafından Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'na bırakılmıştır.

1. basım: Ekim 2017

2. basım: Aralık 2017, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Editör: Faruk Duman

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ, Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Dalgıç İş Merkezi No: 3 Kat: 2

Topkapı-Zeytinburnu

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-3598-1

NÂZİM HİKMET
KÜLTÜR VE SANAT VAKFI

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750735981

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

TARIK AKAN

Ülkemin Güzel Yüzü

Yayına hazırlayan
Kıymet Coşkun

İçindekiler

Önsöz: Tarık Akan İçin	9
Sunuş	11
Yaşamöyküsü	13
TARIK AKAN SİNEMASI	
Tarık Akan: Bir Yıldızın Yolculuğu	103
Bir Yüzün İki Hali: Tarık Akan	132
Bir Tılsımı Vardır...	150
EĞİTİMCİLİĞİ	
Tarık Akan ve Eğitim	165
YAZILAR	
Ataol Behramoğlu: Tarık Akansız Türkiye	173
Murat Berk: Gerçek Bir Sanatçı ve Ustayı Tanımak!	175
Nurdan Beşergil: Bu Dünyadan Bir Tarık Akan Geçti	176
Günay Çapan: Bir Dostun Arkasından	178
Arzu Çerkezoğlu: "Halkın Savaşçısı"	181
Halil Ergün: Uzun Yol Arkadaşım	184
Turgay Fişekçi: Sanatlar Arasında	186
Zeynep Irgat: Sevgili Tarık'a Kısa Bir Mektup	188
Hayri İnönü: Sevgi ve Şükranla Anıyoruz!	190
Şerif Gören: "Güller Bırakıldı Kapılarının Önüne"	192
Hasan Keseroğlu: Tarık Akanlı Kütüphaneler	194

Arif Keskiner: Tarık'ın Emekleri	196
Zülfü Livaneli: Gemileri Yakan Tarık	202
Colin Mounier: Belgesel Odamız Sensiz Çok Sessiz! (1)	204
Rana G. Mounier: Belgesel Odamız Sensiz Çok Sessiz! (2)	207
Yılmaz Okyay: Sen Dostluğun Resmini Yapabilir misin?	210
Zeynep Oral: Canım Kardeşim Tarık...	214
Nebil Özgentürk: Gönüllerde Başrolde	217
Yavuz Özkan: Efsane	222
Ali Galip Savaşır: Ortak Sevdamız Nâzım	224
Fazıl Say: Tarık Akan'ın Dostluğu	226
Berin Uyar: Bir 12 Eylül Anısı	228
Özlem Üregül: Seni Çok Seviyoruz	233
Işık Yenersu: Omzunda Ağlayabildiğim Dost	235
FİLMOGRAFİ	237
ALBÜM	269
YAZARLARIN BİYOGRAFİLERİ	307
Kaynakça	319

Önsöz

Tarık Akan İçin

Onu anlatacak sözcükleri nereden bulmalı?

En iyisi bütün büyük ve soylu sanatçılar için söylenenleri onun için de yinelemek.

Ülkesinin büyük bir sanatçısı olabilmek, kimi zaman kişisel hünere hünere ve yeteneğe yetenekle, kimi zaman da ülkenin içinden geçtiği tarihsel ve toplumsal koşulların davetiyle gerçekleşir.

Tarık Akan sinema dünyasına girdikten çok kısa bir süre sonra ülkeyi ve dünyayı anlamının ve anlatmanın derdine düştü. Yaşadığı çağın sanatçısı olmak böyle bütünlüklü bir eylemden geçiyordu. Karşısına çıkan iki büyük sanatçı, Yılmaz Güney ve Vasıf Öngören, ondaki bu gizilgücü ateşleyen iki önemli insan oldu. Yalnızca *Maden, Sürü* ve *Yol* filmlerinin yapım süreçlerinde Tarık Akan'ın giriştiği çabaları bilmek bile onun ne denli işinin militanı olduğunu anlamaya yeter.

Onun halkından ve ülkesinden yana militan sanatçı tavrı, sonraki yıllarında el attığı, içinde olduğu her işte, her eylemde kendini gösterdi. Okul mu kurdu, en iyisini yapmak istedi, Nâzım Hikmet Vakfı'nın kuruluşunda ve bugünlere gelmesinde en büyük paylardan biri onundu. Belgeseller çekmek istediğinde ülkesinin tarihine, kültürel varlığına sahip çıkan işlere girişti.

Mustafa Kemal Atatürk ve Nâzım Hikmet, her şeyden üstün tuttuğu iki yol göstericisiydi. Son yıllarında İlhan Selçuk'la geliştirdiği yakın dostluğu da bu çizgide görmek gerekir.

Bizler, onu yakından tanıma ve onunla birlikte çalışma şansına sahip olan arkadaşları, onun kişiliğinde hep doğruluğun, dürüstlüğün, hayat karşısında onurlu duruşun örneklerini izledik; hayatın neşesini, coşkusunu birlikte yaşamının tadıyla büyülendik.

Arkadaşımız Tarık Akan, büyük sanatçı özelliklerini iyi bir in-

san olma özelliđiyle de birleřtirebilmiř, bulunmaz gzellihte bir kiřilikti.

Onun anısına hazırladığımız bu kitapla ona olan sevgimizi, hayranlığımızı, okurlarla, sevenleriyle de paylaşmak istedik.

Kitabı okuyanlar, onun türlü serüvenlerle dolu yaşam ve sanatını daha yakından tanıyacak, mücadelesine ortak olabilmenin sorumluluğunu hissedecekler.

Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı
Yönetim Kurulu
adına
Rutkay Aziz

Sunuş

Sevgili arkadaşımız, o koca dev adam gözümüzün önünde, hızla erimeye başladığında çaresizliğimizi birbirimizin gözlerinde görüyor ama yine de üzüntümüzü belli etmemeye, umudumuzu yitirmemeye çalışıyorduk. Yoğun bakıma alındığı son güne değin onun başparmağını aşağıya doğru sallayarak “bitti bu iş” demesini kabullenemiyorduk. Ama hayat böyle bir şey işte! İyiler, güzel insanlar erken gidiyor. Öldürmeye kıyamadığı o güzel ata binip gitti ölümsüzlüğe doğru arkadaşımız da!

Tarık Akan’ın başkan vekili olduğu Nâzım Hikmet Vakfı Yönetim Kurulu, onun için yapılabilecekleri konuşurken bir kitap hazırlanması kararı alarak bu kitaba özel bir yayın kurulu oluşturdu. Kurulun ilk toplantısında da kitabın hazırlanması görevi bana verildi. Kurulun diğer üyeleri Sevgili Zeynep Oral ve Turgay Fişekçi bu çalışma sürecinde desteklerini esirgemedi ve benim danışmanım oldular. Hemen Tarık Akan ile ilgili yayınlar tarandı ve toparlandı. Bilgisine başvuracağımız isimler belirlendi. Görüşmeler yapıldı, kayıtlar alındı ve çözüldü. Görüşmecilerin hepsinin Tarık Akan’la ilgili düşünceleri zaman zaman aynı sözcükleri kullanacak kadar yakındı. Çok sevdiği dostları onun ne kadar dürüst, mert, vefalı, sade, insancıl, duygusal, alçakgönüllü, iyi yürekli, cesur, yardımsever, haktan, doğrudan ve emekten yana vicdanlı biri olduğunu anlatıyordu.

Tarık Akan’ın bu kitapta okuyacağınız yaşamöyküsünü yazarken kendi tanıklıklarımınla birlikte yakın çevresinin anlatımlarını, kaleme aldığı *Anne Kafamda Bit Var* kitabını ve çok önemseydiğim iki çalışmayı ana kaynak olarak değerlendirdiğimi söylemeliyim. Burada bu çalışmalarından yararlanmama izin verdikleri için başta Ali Karadoğan ve Nebil Özgentürk’e teşekkürlerimi sunuyorum. Danışmanlarımın, yararlandığım her bilgiye kaynak gösterme ça-

bamın okurlar için okuma zorluğu, dikkat dağınıklığı yaratacağı yönündeki uyarılarını dikkate aldım; onlara hak verdiğimi ve beni anlayacağınızı umduğumu söylemeliyim.

Bu kitabın hazırlanmasına katkı sağlayan, yaptığım görüşmelerde sabırla her soruma yanıt veren Tarık Akan ailesinin ve dostlarının adını anarak onlara teşekkür etmek istiyorum. Acısına karşın benimle konuşan ve aile albümünü açan can yoldaşı Acun Günay'a ve babaları gibi güzel yürekli Barış, Özlem ve Özgür'e sevgiyle sarılıyorum.

Bu süreçte beni yüreklendiren ve kolaylıklar sağlayan, çok sevdiği dostunun acısını bir yürek yarası gibi taşıyan vakıf başkanı sevgili Rutkay Aziz'e...

Tarık Akan'la ilgili tanıklıklarını anlatmak için günlerini, saatlerini ayıran, her telefon açışında heyecanla, kimi zaman ağlayarak bildiklerini aktaran, bilmediklerini araştıran; İbrahim Astarcıoğlu, Umur Bugay, Şeref Gür, Zeki İrfanoğlu, Arif Keskiner, Güler Ökten, İbrahim Öz, Yavuz Özkan, Şerif Sezer, Nurettin Şen ve Nijad Yazıcı'ya...

Yazılarıyla bu kitabın oluşumuna katkı sağlayan; Ali Akdoğan, Ataol Behramoğlu, Murat Berk, Nurdan Beşergil, Günay Çapan, Arzu Çerkezoğlu, Halil Ergün, Turgay Fişekçi, Şerif Gören, Zeynep Irgat, Hayri İnönü, Ali Karadoğan, Rukiye Karadoğan, Hasan Keseroğlu, Arif Keskiner, Zülfü Livaneli, Colin Mounier, Rana G. Mounier, Yılmaz Okyay, Zeynep Oral, Nebil Özgentürk, Yavuz Özkan, Hakan Savaş, Ali Galip Savaşır, Fazıl Say, Berin Uyar, Özlem Üregül ve Işık Yenersu'ya...

Fotoğraf ve belge katkısı sağlayan *Cumhuriyet* gazetesi ve DİSK'e, her an yanımda hissettiğim Özel Taş İlköğretim Kurumu'na, bilgi akışı sağlayan ÇASOD ve Nesin Vakfı'na, SESAM'dan Yılmaz Atadeniz'e, Coşkun Aral, Serdar Arıkan, Taner Barlas, Atilla Coşkun, Mehmet Muti Ceviziçi, Şenay Çalışgan, İsa Çelik, Sebahattin Çetin, Fazilet Çulha, Niko Guido, Vicdan İrfanoğlu ve Baran Seyhan'a, ses kayıtlarını çözümleme de bana yardımcı olan Hikmet Arslan ile Semiha Başaran Yıldıracı'ya, kitabın her aşamasında büyük bir özveri gösteren Nâzım Hikmet Vakfı çalışanları Nilgün Ersoysal ve Hüseyin Demir'e...

Hazırlık sürecinde her türlü desteği esirgemeyen yayın kurulu üyesi dostlarım Turgay Fişekçi ve Zeynep Oral'a, bu kitabın hazırlanmasında bana sabır gösteren ve kolaylık sağlayan kızım Başak Coşkun ve torunum Derin'e çok teşekkür ediyorum.

Kıymet Coşkun
İstanbul, 15 Ağustos 2017

YAŞAMÖYKÜSÜ

Kıymet Coşkun

“... Türkiye’de bir oyuncu olmanın, sanatçı olmanın gereklerinin en önemli yerlerinden bir tanesini yüklenilmesi gereken bir görev olarak üstüme almışım ben. Ülkenin laik, demokratik, çağdaş bir yapıya oturması için neler lazımsa, onlar için bir şeyler yapılması gerektiğine inanan bir kişiyim. Bunları da seçtiğim ve olmak istediğim bütün filmlerin içerisine sokmuşumdur. Çünkü benim dünya görüşüm bu. Buna inanıyorum. Başka türlü bu toplumun rahata kavuşması imkânsız diye düşünen kişilerdenim... Bunu bir görev olarak koyuyorum kendime.”

Tarık Akan

Tarık Akan, İkinci Dünya Savaşı sonrasında dünyanın yeniden şekillendiği, Birleşmiş Milletler’in kurulduğu ve buna karşın Soğuk Savaş döneminin başladığı iki kutuplu bir dünyaya geldi. Bir yanda milyonlarca yurttaşını yitirmiş olmasına karşın galip devletler içinde yer alan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri, öte yandan kendi toprakları dışında savaşan galiplerden Amerika Birleşik Devletleri. Mustafa Kemal ve arkadaşlarının Osmanlı’nın hezimetlerinden sonra vatan toprağı için yola çıktıkları ve Cumhuriyet’in kuruluşunu gerçekleştirdikleri günlerden sonraki süreçten, o dönem için demokra-

si anlayışının ölçütü olan çok partili döneme geçiş süreci yaşıyordu. Çocukluk yılları ise Soğuk Savaş döneminde yerini kapitalist dünyada konumlandırılan, komünist dünyaya karşı kurulan NATO'nun üyesi olan, Kore Savaşı'na asker yollayan ve Marshall yardımlarının okullarda kendini Amerikan süt tozu ve balıkyağı olarak gösterdiği bir dönemde geçti. O dönemde yaşayan her çocuk gibi ilkokul yıllarında her gün okulda içmek zorunda olduğu bu yardımlar anılarında bir simge olarak yer alacak, olumsuz bir iz bırakacaktı.

Tarık, Yaşar Anne ve Yaşar Baba'nın küçük oğluydu. Anne tarafı Kırım göçmeni olarak 1805 yılında İnebolu'ya yerleşti. Baba tarafının kimliği ise Osmanlı sarayına uzanıyordu. Büyük büyükbabası, Abdülhamit ve Abdülmecit dönemlerinde sarayda kurulan klasik müzik orkestrasında flüt çalışıyordu. Donizetti'nin İstanbul'a geldiği ve kaldığı dönemde onunla çalıştı. Babaannesini doğma büyüme Beşiktaşlıydı. Baba Yaşar Bey, klasik müzik hayranı bir tiyatroseverdi. Oğlu Tarık babasını anlatırken; akşamüzeri klasik müzik ya da fasıl eşliğinde şarap içmeyi çok sevdiğini, arkadaşlarıyla bir araya geldiğinde ise onları etkileyecek düzeyde komedi yeteneği olduğunu söylüyordu.

Sanatçı, nereli olduğunu soranlara genellikle, "Kayseriliyim," derdi. Kayseri'yi çok sevdi. Kayseri onun çocuk belleğinde yiyecekleriyle, sokaklarıyla, oyunlarıyla çok yer etmişti. Sokaklarında çelik çomak oynadığı, aşık attığı, topaç çevirdiği mahalle yaşamı, neşeyle çocuklarına, arkadaşlarına anlattığı, anılarında iz bırakan tek yeri. "Çocukluğumun en mutlu günlerinin geçtiği yer," dediği Kayseri'de babasının görevi nedeniyle bulunuyorlardı. Büyükbabası da onlarla birlikteydi. Tarık'la aynı odayı paylaşıyordu. Tek maaşla üç çocuk yetiştirmek kolay değildi. Evde Yaşar Anne, daha çok kemik suyu ile yapılan ya da en ucuzu olan işkembe ve bağırsaklardan yapılan mumbar gibi yemekler pişiriyordu ki küçük Tarık ilerideki yıllarda çok bıktığı bu yemekleri bir daha ağzına sürmeyecek, çocuklarına da yedirmeyecekti.

Büyükbaba içkiyi çok seviyordu. Yaşar Anne'nin yasakla-

masına karşın gizlice içiyor, ailenin küçük oğlu ise onu, sızdığı çay kenarından alıp sırtında eve taşıyordu. Küçük Tarık'ın bu durumdan çok da hoşnutsuz olduğu söylenemezdi. Bu serüvenden şarap şişelerini satarak kazançlı çıkan oydu. Şişelerin parasıyla harçlığını çıkarıyor, şeker alabiliyordu.

Bu arada yine Kayseri yıllarında sokakta gördüğü kedi yavrularını sahipleniyor, hastaysa bakımını yapmak üzere kucaklayıp eve getiriyordu. Onun bu sevgi dünyası babaannelerinin belleğinde kalanları torunlarına, yani Tarık'ın çocuklarına anlattığı anılardaydı. İnsan sevgisi, hayvan ve doğa sevgisiyle başlar sözcüğünün yansıması gibiydi.

Doğum yeri, gerçekte İstanbul Eyüp'tü. 1949 yılının 13 Ekim'inde dünyaya geldi. Doğum tarihi –o dönemde sıkça karşılaştığımız gibi– nüfus cüzdanına 13 Aralık olarak geçti. Anne Yaşar ile baba Yaşar'ın üç çocuğundan en küçüğüydü. Yaşar Baba Mustafa Kemal hayranı, yurdunu çok seven bir subaydı. Tarık ileride albaylıktan emekli olacak olan babasına “generalim” diye seslenecekti.

Daha beş-altı aylıkken babasının görevi gereği Anadolu'ya geçtiler. Çocukluğu, Kars, Sivas, Van, Erzurum ve belleğinde geniş yer tutan Kayseri'de geçti. İlkokula Erzurum Dumlupınar'da başladı, Kayseri Sümer İlkokulu'nda tamamladı. Tarık Akan, bu okuldaki öğretmenini her zaman saygıyla ve sevgiyle anacaktı. Öyle ki yıllar sonra çekeceği Köy Enstitüleri'ni anlatan *Bir Meçhul Öğretmen* belgeselini öğretmeni Aliye Tepiroğlu'na sunacaktı.

Aliye Öğretmen, küçük Tarık'ı beşinci sınıfa değin okuttu. Okula başladığında konuşamıyordu. Konuşmayı, durumunun ayırına varan Aliye Öğretmeninin özel ilgisi sayesinde öğrenecekti. Öğretmeni sıkça, “Bir şey söyle bana oğlum,” diyor ama yanıt alamıyordu. Hiçbir şey söyleyemiyor, ağzından tek bir sözcük çıkmıyordu. Bir gün ağzından “hele” sözcüğü dökülüyordu. Öğretmeni çok sevinmişti, ama arkası gelmiyordu. Bu kez, “Oğlum hadi bana ‘hele’ de, arkasından başka bir şey söyle.” Ben hele şu dersi çalışsam, hele şunu yapsam gibi birtakım cümlelerle sabırla öğrencisini konuşmaya teşvik

ediyordu. Tarık yaşamı boyunca hiç kimseye paylaşmadığı bu sorununu nasıl aştığını yıllar sonra dostu Dr. Yılmaz Okyay'a açacaktı. "Ben alıştırmalarla, yavaş yavaş, yavaş yavaş bu sorunu aştım," dediğinde Yılmaz çok duygulanacak, arkadaşının içtenliğine, sadeliğine bir kez daha hayran kalacaktı. "Ne şanslısın ki böyle bir öğretmenin varmış Tarıkçığım," diyen arkadaşının "yaz bunları" telkinini de dikkate almadığı bu olay, onun pek de bilinmeyen bir yanına ışık tutuyordu.

Tarık Akan, denizi ilk kez gördüğünde 14 yaşındaydı. İzmit'e babasının yeni görevi nedeniyle gelmişlerdi. "Bu kadar su nasıl bir arada duruyor?" şaşkınlığı içindeydi. Yıllar sonra ise bu "bir arada duran suyun" çocuğu olacak, ondan hiç kopamayacaktı. Ortaokula İzmit'te başladı. Babasının emekli olmasının ardından İstanbul Bakırköy'e taşındılar. Bakırköy, ortaokulu tamamladığı ve liseyi okuduğu, ergenlik döneminin heyecanlı, haylaz ilkeçlik yıllarını geçirdiği ve son nefesini alana dek yaşadığı semtiydi.

Bakırköy'ün yakışıklısı

Ortaokulu Bakırköy Merkez Ortaokulu'nda tamamladı. Bu okulun binası, Tarık'ın ileride eğitim çalışmalarını yürüteceği –biraz ileride bulunan– Taş Mektep'in adını alacaktı. Daha sonra Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği gece bölümüne başladı ve bir buçuk yıl devam etti. Ancak gündüzleri ya da kimi zaman geceleri de çalıştığı için devam zorunluluğu olan bu fakülteyi bırakmak zorunda kaldı. Aynı yıl devam zorunluluğu olmayan dört yıllık Basın Yayın Yüksekokulu'na kaydını yaptırdı.

Bakırköy yılları onun yerinde duramadığı, hercai delikanlılık dönemiydi. Güzel bir arkadaş grubu edinmişti. Kazandıklarını paylaştığı arkadaşlarıyla dostluğu, yaşamı boyunca sürecekti. Bu arkadaşlarından biri de "Kozalak" lakabıyla seldiği Zeki İrfanoğlu'ydu. Bakırköy'de askerlik şubesinin yanındaki Kızılay Meydanı'nda bulunan duvarın üstünde otururlarken tanıştı. Yedi-sekiz arkadaşıyla Tarık'ın grubu ile aşı-

ğıdan, Kartaltepe'den gelen Zeki'nin grubu çabuk kaynaştı. Her ikisi de o dönemde ortaokul öğrencisiydi. Zeki, İstanbul Erkek Lisesi'nin orta bölümündeydi ancak lisenin son yıllarında Bakırköy'e naklini yaptıracaktı. Bir ara aynı kızla ilgilenmeleri, belki de onları kaynaştıran bir dostluğa neden oldu.

Tarık Akan, Bakırköy'de lise ve üniversite yıllarının başında arkadaşı Zeki'yle birlikte işportacılık gibi günlük işlerde çalışarak harçlığını çıkarıyordu. Denizi çok seviyor ve sık sık sahile yüzmeye gidiyordu. Yazları Ataköy Plajı, işportacılar için iyi bir pazardı. Beş kilometreye kadar uzanan sahilin başında duruyorlardı. Bir ara kazandığı parayla küçük bir sandal aldı. İki kişilik bu sandalla geldiğinde arkadaşı şaşkıncıydı. "Ne yapacağız bu sandalla?" diye sorduğunda, "Kiraya vereceğiz," diyecekti. İki arkadaş "Haylaz" koydular sandalın adını. Saati on liradan kiraladıkları bu sandal işi iyi para getiriyordu. Ancak bir süre sonra Türklere değil de turistlere kiralamayı tercih eder oldular. Çünkü Türkler uzağa bırakıp gidiyor, yabancılar ise getirip teslim ediyordu. Bu arada sandalı beklerken denizde boğulma tehlikesi geçirenlere de koşarak yardımcı oluyordu. Boy avantajının verdiği hızlı koşma ve hızlı yüzmesiyle yaptığı bu kurtarıcılık, onun plajda cankurtaranlık yaptığı sanısına yol açtı. Ancak bu işi hiçbir zaman para karşılığında yapmadı.

Arkadaşı Zeki, Mithat Paşa Stadyumu'nun numaralı tribünlerindeki gazoz satıcılığından, hamallığa değin yaptıkları işleri anlatırken ilk dönemlerine ilişkin bir anısını şöyle aktarıyordu:

Bir gün Unkapanı'nda bir toptancıdan aldığı bir tomar kâğıdı satmak için çağırdığında, "Oğlum bunu ne yapacağız, nereye satacağız? Araba tutsak bile bizi kimse bu köca koiliyle almaz," dediğimde, "Yürüyerek taşırız," dedi. Ben şaşkın onunla Çağaloğlu'nda bulunan okuluma kadar yürüdüm. Okulda kantine inerek kâğıtları kantinciye sattık. Kantinci parasını pazartesi günü vereceğini söyledi ama biz bu parayı hiç alamadık...

Türkiye’de bir oyuncu olmanın, sanatçı olmanın gereklerinin en önemli yerlerinden bir tanesini yüklenilmesi gereken bir görev olarak üstüme almışım ben. Ülkenin laik, demokratik, çağdaş bir yapıya oturması için neler lazımsa, onlar için bir şeyler yapılması gerektiğine inanan bir kişiyim. Bunları da seçtiğim ve olmak istediğim bütün filmlerin içerisine sokmuşumdur. Çünkü benim dünya görüşüm bu. Buna inanıyorum. Başka türlü bu toplumun rahata kavuşması imkânsız diye düşünen kişilerdenim. Bunu bir görev olarak koyuyorum kendime.

Ülkemizin çağdaş zamanlarından bir fırtına gibi gelip geçen bir sima... Sinemamızın ortasına düşen bir yıldız... Sonunda ülkenin en zor zamanlarında politik tercihleriyle halkının yanında yer almış, halkının çıkarları için mücadele etmiş bir aydın... Elinizdeki kitap Tarık Akan dostlarının, izleyicilerinin, okurlarının ve yoldaşlarının bir vefa borcu olarak onun birinci ölüm yıldönümü için hazırlandı. Akan’ın yıllarca emek verdiği Nâzım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı’nın katkılarıyla...

Kapakdaki fotoğraf: Niko Guido

☞ canyayinlari.com   ✈ twitter.com/canyayinlari   f facebook.com/canyayinevi

ISBN: 978-975-07-3598-1

9 789750 735981